

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 307/2014

z dnia 24 marca 2014 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 875/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) W następstwie dochodzenia („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 682/2007⁽²⁾ ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren objętej obecnie kodami CN ex 2001 90 30 i ex 2005 80 00, pochodzącej z Tajlandii. Środki przybrały formę cła *ad valorem* na poziomie od 3,1 % do 12,9 %.
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 954/2008⁽³⁾ Rada zmieniła obowiązujące środki w odniesieniu do jednego producenta eksportującego i w związku z tym stawki stosowane dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”, które po zmianie wynosiły od 3,1 % do 14,3 %.

- (3) W następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego („przeгляд wygaśnięcia”) rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 875/2013⁽⁴⁾ Rada utrzymała cło na poziomie od 3,1 % do 14,3 %.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (4) Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez River Kwai International Food Industry Co. Ltd. („wnioskodawca”), producenta eksportującego z Tajlandii.
- (5) Zakres wniosku ograniczony był do zbadania dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy.
- (6) We wniosku wnioskodawca przedstawił dowód *prima facie*, że – jeśli chodzi o dumping wnioskodawcy – okoliczności, na podstawie których wprowadzono obowiązujące środki, zmieniły się i że zmiany te mają charakter trwały.
- (7) W szczególności wnioskodawca twierdził, że zmienione okoliczności są związane ze zmianami w asortymencie oferowanych przez niego produktów, co ma bezpośredni wpływ na koszty ich produkcji. Porównanie jego cen krajowych z cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do Unii wskazywało, że margines dumpingu jest niższy od obecnego poziomu środków.

3. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (8) Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego ograniczonego do

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 682/2007 z dnia 18 czerwca 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. L 159 z 20.6.2007, s. 14).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 954/2008 z dnia 25 września 2008 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 682/2007 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren, pochodzącej z Tajlandii (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 875/2013 z dnia 2 września 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 244 z 13.9.2013, s. 1).

zbadań dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy. Na tej podstawie Komisja ogłosiła poprzez zawiadomienie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ w dniu 14 lutego 2013 r. („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie częściowego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (9) Dochodzenie dotyczące dumpingu obejmowało okres od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

5. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (10) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu przeglądu okresowego wnioskodawcę, przedstawicieli kraju eksportującego oraz zrzeszenie producentów unijnych (Europejskie Stowarzyszenie Przetwórców Kukurydzy Cukrowej – Association Européenne des Transformateurs de Maïs Doux „AETMD”).
- (11) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (12) Przedstawione przez AETMD pisemne uwagi zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.
- (13) W celu uzyskania informacji niezbędnych dla dochodzenia Komisja przesłała wnioskodawcy kwestionariusz i otrzymała odpowiedź w ustalonym terminie.
- (14) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia dumpingu. Komisja przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w obiektach wnioskodawcy w Tajlandii w Bangkoku i Kanchanaburi.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (15) Produktem objętym niniejszym przeglądem jest ten sam produkt, co określony w pierwotnym dochodzeniu i dochodzeniu dotyczącym przeglądu wygaśnięcia, a mianowicie kukurydza cukrowa (*Zea mays* var. *saccharata*) w postaci ziaren, przetworzona lub zakonserwowana octem lub kwasem octowym, niezamrożona, objęta obecnie kodem CN ex 2001 90 30, oraz kukurydza cukrowa (*Zea mays* var. *saccharata*) w postaci ziaren, przetworzona lub zakonserwowana inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożona, inna niż produkty objęte pozycją 2006, objęta obecnie kodem CN ex 2005 80 00, pochodząca z Tajlandii.

2. Produkt podobny

- (16) Jak ustalono w pierwotnym dochodzeniu i potwierdzono w przeglądzie wygaśnięcia, kukurydza cukrowa produkowana i sprzedawana w Unii oraz kukurydza cukrowa produkowana i sprzedawana w Tajlandii posiadają zasadniczo takie same cechy fizyczne i chemiczne oraz mają takie same podstawowe zastosowania, jak kukurydza cukrowa produkowana w Tajlandii i sprzedawana na

wywóz do Unii. Dlatego uważa się, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

1. Określenie wartości normalnej

- (17) Zgodnie z art. 2 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła najpierw, czy całkowita sprzedaż krajowa produktu podobnego dokonana przez wnioskodawcę w trakcie ODP jest reprezentatywna. Sprzedaż krajowa jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w trakcie ODP.
- (18) Uznano, że całkowita sprzedaż krajowa produktu podobnego jest reprezentatywna.
- (19) Następnie Komisja określiła rodzaje produktu sprzedawanego na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Unii.
- (20) W odniesieniu do tych rodzajów produktu Komisja ustaliła, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu klientom niezależnym w ODP stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (21) Komisja ustaliła, że w przypadku wszystkich rodzajów produktów sprzedawanych na wywóz do Unii sprzedaż krajowa wnioskodawcy była realizowana w wielkościach reprezentatywnych.
- (22) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w ODP, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (23) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji reprezentowała więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu, oraz
  - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa lub wyższa od jednostkowych kosztów produkcji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 14.2.2013, s. 7.

(24) Przeprowadzona przez Komisję analiza sprzedaży krajowej wykazała, że ponad 90 % sprzedaży krajowej było realizowane z zyskiem, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od jednostkowych kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całkowitej sprzedaży w ODP.

2. Określenie ceny eksportowej

(25) Wszelka sprzedaż wnioskodawcy na wywóz do Unii była dokonywana bezpośrednio do klientów niepowiązanych w Unii lub w Tajlandii. W związku z tym cenę eksportową ustalono na podstawie cen zapłaconych lub należnych zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3. Porównanie

(26) Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie cen *ex-works*.

(27) W uzasadnionych przypadkach Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową z tytułu różnic mających wpływ na ceny i ich porównywalność zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

(28) W przypadkach, kiedy było to właściwe i uzasadnione, dokonano dostosowań z tytułu różnic w kosztach transportu, kosztach ubezpieczenia, kosztach przeładunku i załadunku, kosztach pakowania, prowizjach, kosztach kredytu i opłatach bankowych.

(29) Wnioskodawca wniósł o dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) rozporządzenia podstawowego z tytułu różnicy w wartości marki w przypadku sprzedaży pod własną marką na rynku krajowym i sprzedaży pod własną marką na rynku unijnym. Twierdzi on, że wartość marki w przypadku własnej marki wnioskodawcy jest wyższa na rynku tajlandzkim niż na rynku unijnym. W celu uzasadnienia swojego twierdzenia wnioskodawca odniósł się do dostosowań wprowadzonych w pierwotnym dochodzeniu i w przeglądzie wygaśnięcia.

(30) Sytuacja wnioskodawcy w ramach aktualnego przeglądu okresowego różni się jednak od sytuacji innych producentów eksportujących, dla których dokonano dostosowania w pierwotnym dochodzeniu i dochodzeniu dotyczącym przeglądu wygaśnięcia. Dostosowanie dokonane w pierwotnym dochodzeniu i w przeglądzie wygaśnięcia odnosi się bezpośrednio do producentów eksportujących, których sprzedaż na rynku krajowym odbywa się pod ich własną marką, natomiast sprzedaż do Unii odbywa się pod marką sprzedawcy detalicznego. W ramach aktualnego przeglądu okresowego zarówno sprzedaż wnioskodawcy na rynku krajowym, jak i na rynku unijnym odbywa się pod jego własną marką. Ponadto dostosowanie dokonane w pierwotnym dochodzeniu i w przeglądzie wygaśnięcia dotyczyło marży zysku przy

konstruowaniu wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W ramach aktualnego przeglądu okresowego wartość normalna ustalana jest jednak w oparciu o rzeczywiste ceny krajowe wnioskodawcy.

(31) Jeżeli chodzi o rzekomy brak wartości marki przy sprzedaży na rynek unijny, importer produktu objętego postępowaniem noszący markę wnioskodawcy specjalizuje się w przywozie markowych produktów żywnościowych, w szczególności z Azji. Wnioskodawca nie wyjaśnił ani nie przedstawił dowodów, dlaczego sprzedaż do tego konkretnego importera miałaby wiązać się z niższą wartością marki niż wartość marki wnioskodawcy na rynku krajowym. W związku z tym Komisja uznała, że wnioskodawca nie wykazał, że rzekoma różnica w wartości marki ma wpływ na ceny i ich porównywalność.

(32) Wnioskodawca wystąpił również o takie samo dostosowanie w oparciu o art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego. Ponieważ jednak wnioskodawca nie wykazał, że rzekoma różnica ma wpływ na ceny i ich porównywalność, dostosowania tego nie można również dokonać na podstawie tego przepisu.

(33) Wniosek o dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. d) i k) zostaje zatem odrzucony.

(34) Opierając się na art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, wnioskodawca wniósł również o dostosowanie dotyczące państwowej ulgi w podatku eksportowym. Wnioskodawca otrzymuje od rządu pewną kwotę, jeżeli produkt objęty postępowaniem jest sprzedawany na wywóz, w tym na rynek unijny.

(35) Wnioskodawca był w stanie wykazać, że za wywóz na rynek unijny otrzymuje on kwotę w wysokości mniejszej niż 0,5 % wartości faktury. Zgodnie jednak z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w przypadku gdy warunki określone w tym artykule zostały spełnione, dokonuje się dostosowania wartości normalnej, a nie ceny eksportowej, jak twierdził wnioskodawca. Ponadto dochodzenie wykazało, że nie istnieje żaden bezpośredni związek między płatnością otrzymywaną przez wnioskodawcę w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem wywożonego do Unii oraz opłatami przywózowymi za surowce w nim zawarte.

(36) Wnioskodawca wystąpił również o takie samo dostosowanie w oparciu o art. 2 ust. 10 lit. k). Ponieważ nie był jednak w stanie wykazać żadnego związku między ulgą w podatku eksportowym a kalkulacją ceny wywożonego produktu objętego postępowaniem, wniosku tego nie można było przyjąć.

(37) W związku z tym wniosek o dostosowanie dotyczące ulgi w podatku eksportowym na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) i k) zostaje odrzucony.

4. Dumping w ODP

- (38) Średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem wywożonego do Unii porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (39) Na tej podstawie średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, został ustalony w wysokości 3,6 %

4. TRWAŁY CHARAKTER ZMIENIONYCH OKOLICZNOŚCI

- (40) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy zmieniły się okoliczności, w oparciu o które ustalono obecny margines dumpingu, i czy zmiany te mają charakter trwały.
- (41) We wniosku o dokonanie przeglądu wnioskodawca odniósł się do zmian w asortymencie oferowanych przez niego produktów, które miałyby mieć bezpośredni wpływ na koszty ich produkcji. Dochodzenie potwierdziło, że z powodu restrukturyzacji przedsiębiorstwa wnioskodawca nie produkuje i nie sprzedaje już niektórych innych produktów, które produkował i sprzedawał w okresie pierwotnego dochodzenia, i że zmiana ta miała wpływ na koszty produkcji produktu objętego postępowaniem.
- (42) AETMD zgłosiło uwagę, że restrukturyzacja prowadzona przez wnioskodawcę może nie mieć trwałego charakteru, ponieważ można ją bez trudu odwrócić.
- (43) W istocie nie można wykluczyć, że zarząd wnioskodawcy byłby w stanie dokonać odwrócenia procesu restrukturyzacji, gdyby sobie tego życzył. Nie ma jednak dowodów wskazujących na to, że decyzja wnioskodawcy o restrukturyzacji i promowaniu produktów grupy między przedsiębiorstwami należącymi do grupy nie miałyby charakteru trwałego. Ponadto restrukturyzacja miała miejsce już w 2009 r., co wskazuje na to, że nowa struktura przedsiębiorstwa ma charakter trwały.
- (44) Po ujawnieniu ustaleń AETMD ponowiło swoje twierdzenie, że zmiana, na podstawie której wszczęto przegląd, nie może zostać uznana za trwałą. W szczególności stowarzyszenie to zakwestionowało wpływ wewnętrznej reorganizacji w ramach grupy na koszty produkcji, twierdząc, że koszty wewnątrz grupy mogą po prostu ulec realokacji w celu zmniejszenia wartości normalnej. Dlatego też nowych kosztów produkcji nie można uznać za trwałe. AETMD zauważyło również, że spółka zależna, odpowiedzialna za proces produkcji i sprzedaż

świeżych produktów, ma ten sam adres, co wnioskodawca. AETMD stwierdziło, że jest to kolejna wskazówka, że reorganizacja nie jest głęboka ani trwała.

- (45) W odpowiedzi na twierdzenia AETMD przedstawione w motywie 44 wnioskodawca podkreślił, że reorganizacja obejmowała również ulepszenie systemu księgowania kosztów, co zaowocowało zidentyfikowaniem i usunięciem „wąskich gardeł” w celu optymalizacji produkcji i zmniejszenia kosztów produkcji. Wnioskodawca zaznaczył również, że odwrócenie reorganizacji z 2009 r. na tym etapie byłoby procesem bardzo złożonym, gdyż spółka dominująca wnioskodawcy, Agripure Holding PLC, jest notowana na tajlandzkiej giełdzie.
- (46) Ryzyko potencjalnego odwrócenia reorganizacji wnioskodawcy zostało już omówione w motywie 43.
- (47) Ponadto w celu weryfikacji prawidłowości twierdzeń we wniosku o wszczęcie niniejszego przeglądu Komisja dokonała porównania kosztów produkcji rodzajów produktów wywożonych do Unii podczas pierwotnego dochodzenia (tj. przed reorganizacją wnioskodawcy w 2009 r.) i w trakcie ODP. Porównanie to potwierdziło, że jednostkowe koszty produkcji zmieniły się w znaczącym stopniu. Stwierdzona zmiana w zakresie jednostkowych kosztów produkcji wykracza poza zwykłą realokację kosztów i jest wynikiem znacznego zmniejszenia pośrednich kosztów produkcji, takich jak koszty ogólne produkcji oraz koszty pracy.
- (48) Jeżeli chodzi o ten sam adres administracyjny wnioskodawcy i jego spółki zależnej, należy stwierdzić, że jest to powszechna praktyka w działalności gospodarczej. Ponadto podczas wizyty weryfikacyjnej w obiektach wnioskodawcy Komisja zauważyła, że linie produkcyjne i powierzchnie magazynowe produktów gotowych w obiektach były przeznaczone na produkcję kukurydzy cukrowej; nie było żadnych widocznych śladów produkcji ani składowania świeżych produktów sprzedawanych przez przedsiębiorstwo zależne.
- (49) Przy uwzględnieniu argumentów AETMD i wnioskodawcy oraz po stwierdzeniu faktycznego spadku jednostkowych kosztów produkcji w okresie między pierwotnym dochodzeniem a ODP argumenty przedstawione przez AETMD należy odrzucić.
- (50) AETMD twierdziło również, że wnioskodawca planuje zwiększyć swoją zdolność produkcyjną w 2013 r. o około 40 %. Według AETMD fakt ten byłby sprzeczny z twierdzeniem wnioskodawcy, że nowe, skorygowane koszty produkcji (po restrukturyzacji) mają charakter trwały.

- (51) Dochodzenie potwierdziło w istocie, że wnioskodawca znajduje się w procesie zwiększania swojej zdolności produkcyjnej. Skutki zwiększonej zdolności były jednym z czynników, na podstawie których w przeglądzie wygaśnięcia stwierdzono, że istnieje ryzyko kontynuacji dumpingu ⁽¹⁾.
- (52) Po ujawnieniu ustaleń AETMD ponowiło twierdzenie, że inwestycje w nową zdolność produkcyjną będą miały siłą rzeczy wpływ na koszty produkcji, a zatem główne koszty produkcji, z którymi porównano ceny krajowe w niniejszym przeglądzie (zob. motyw 24), nie mają charakteru trwałego. W szczególności AETMD przeprowadziło w oparciu o dostępne źródła wyliczenie, na podstawie którego stwierdziło, że ze względu na zwiększoną amortyzację łączne koszty wzrosłyby o około 10 % w porównaniu do kosztów obecnych.
- (53) Wnioskodawca nie podważył twierdzenia AETMD dotyczącego zwiększonych kosztów amortyzacji jako takich, podkreślił jednak, że te wyższe koszty amortyzacji zostaną zrównoważone przez wzrost łącznych przychodów (poprzez zwiększenie sprzedaży) i zmniejszenie innych kosztów wynikające ze zwiększonej automatyzacji.
- (54) Jak wspomniano w motywie 51, wnioskodawca rzeczywiście inwestuje obecnie w nową infrastrukturę produkcyjną. Inwestycje w nowe urządzenia mogą pociągać za sobą wzrost kosztów amortyzacji. Z drugiej strony nowe urządzenia produkcyjne, jak stwierdził wnioskodawca w odpowiedzi na uwagi AETMD, mogą również prowadzić do zmian (w porównaniu do istniejących linii produkcyjnych), takich jak poziom automatyzacji. Zmiany te powinny mieć bezpośredni wpływ na zmniejszenie kosztów pracy i kosztów energii i mogłyby zrekompensować wzrost kosztów amortyzacji.
- (55) Podsumowując, należy stwierdzić, że ogólny wpływ na koszty produkcji przypadające na wyprodukowaną jednostkę będzie można zmierzyć dopiero po uruchomieniu nowych instalacji i ujęciu wszystkich dodatkowych kosztów w księgach rachunkowych.
- (56) Niemniej jednak, uwzględniając cel inwestycji (zwiększenie efektywności i konkurencyjności w celu zmniejszenia jednostkowych kosztów produkcji), oczekuje się, że przynajmniej w perspektywie średnio- i długoterminowej nie dojdzie do znacznego wzrostu jednostkowych kosztów produkcji. W takiej sytuacji wartość normalna powinna nadal opierać się na cenach krajowych, jak w aktualnym przeglądzie. Argument przedstawiony przez AETMD należy zatem odrzucić.
- (57) Po ujawnieniu ustaleń AETMD zakwestionowało również trwały charakter nowego marginesu dumpingu. AETMD argumentowało, że podstawa cen eksportowych zastosowana do obliczenia marginesu dumpingu nie jest reprezentatywna. W szczególności stowarzyszenie twierdziło, że:
- a) liczba ton wywozu w ODP była zbyt mała, aby być uważana za reprezentatywną; oraz
- b) w odniesieniu do motywu 29 ceny eksportowe należy uznać za niereprezentatywne, gdyż niemal połowę wszystkich wywozów w trakcie ODP stanowiły transakcje eksportowe produktów własnej marki. AETMD było zdania, że jeżeli proponowane zmniejszenie środków wejdzie w życie, większą część wywozu do Unii będzie raczej stanowił wywóz realizowany pod marką sprzedawcy detalicznego i po niższych cenach eksportowych ⁽²⁾.
- (58) Ze względu na to, że ilości wywożone do Unii były nieznaczące, ustalenie dokonane przez Komisję, że ceny eksportowe wnioskodawcy zapłacone lub należne przy wywozie do Unii były reprezentatywne, odbyło się poprzez porównanie tych cen z cenami eksportowymi wnioskodawcy zapłaconymi lub należnymi w przypadku dokonywania wywozu do innych państw trzecich. Na tej podstawie stwierdzono, że ceny pobierane od konsumentów w Unii odpowiadały cenom pobieranym od konsumentów na innych rynkach eksportowych.
- (59) Istnienie różnych segmentów rynku, własnej marki i marki detalicznej uznano w trakcie wcześniejszych dochodzeń ⁽³⁾. Stanowi to ważny element definicji różnych rodzajów produktu objętych zakresem definicji produktu objętego postępowaniem. Na tej podstawie dokonano porównania wywozu produktów własnej marki ze sprzedażą krajową produktów własnej marki oraz porównania sprzedaży eksportowej produktów marki detalicznej ze sprzedażą krajową produktów marki detalicznej.
- (60) Twierdzenie AETMD, że przysły wywóz będzie składał się głównie z produktów marki detalicznej, jest spekulatywne, nie jest poparte dowodami i jako takie jest niewystarczające, by kwestionować reprezentatywność wywozu produktów własnej marki w ODP. Twierdzenie AETMD zostaje zatem odrzucone.
- (61) AETMD twierdziło również, że obniżenie poziomu cła mogłoby prowadzić do ryzyka obejścia środków.
- (62) Należy przypomnieć, że obowiązujące stawki celne różnią się już w stosunku do poszczególnych tajlandzkich producentów eksportujących. Tak więc ryzyko obejścia środków (tzn. za pomocą dodatkowego kodu TARIC z niższymi stawkami celnymi) istnieje od czasu wprowadzenia środków pierwotnych. Niższe cło dla jednego z tych producentów eksportujących samo w sobie nie zwiększa ryzyka obejścia środków przez Tajlandię jako całość.

⁽¹⁾ Zob. pkt 49–75 przeglądu wygaśnięcia.

⁽²⁾ Zob. pkt 86 przeglądu wygaśnięcia.

⁽³⁾ Zob. pkt 85 przeglądu wygaśnięcia.

- (63) Ponadto, jeżeli dostępne staną się nowe informacje wskazujące na to, iż poprzez to obejście osłabiane są skutki cła, można ewentualnie wszcząć dochodzenie, jeżeli tylko spełnione są warunki określone w art. 13 rozporządzenia podstawowego.
- (64) AETMD stwierdziło również, że wnioskodawca mógł sztucznie zwiększyć ceny eksportowe do Unii w drodze kompensacji z równoległą sprzedażą innych produktów po cenach sztucznie zaniżonych.
- (65) Jak wskazano w motywie 58, ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii produktu objętego postępowaniem były zgodne z cenami wywozu do państw trzecich. Dlatego też nic nie wskazuje na to, by ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii były sztucznie zawyżone w ODP, i w związku z powyższym argument ten zostaje odrzucony.

5. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (66) W świetle wyników dochodzenia Komisja uważa za stosowne zmienić stawkę cła antydumpingowego stosowaną do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego od River Kwai International Food Industry Co., Ltd.
- (67) Ponadto na wniosek wnioskodawcy zmianie ulega również jego adres w Tajlandii.

6. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (68) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić zmianę rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 875/2013.
- (69) Po ujawnieniu ustaleń rząd Tajlandii argumentował, że średnia stawka cła dla współpracujących eksporterów

nieobjętych próbą powinna również zostać zmieniona w celu uwzględnienia ustaleń niniejszego częściowego przeglądu okresowego. Należy zaznaczyć, że argument ten wykracza poza ograniczony zakres obecnego przeglądu, którego celem jest wyłącznie dostosowanie poziomu istniejących stawek cła antydumpingowego w odniesieniu do wnioskodawcy. Każdy wniosek o zmianę poziomu stawek cła antydumpingowego w następstwie rzekomej zmiany okoliczności powinien zostać przedstawiony zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Z tego względu argument ten należy odrzucić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Pozycja dotycząca River Kwai International Food Industry Co., Ltd w tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 875/2013 otrzymuje brzmienie:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
„River Kwai International Food Industry Co., Ltd, 99 Moo 1 Thanamtuen Khaupoon Road Kaengsian, Muang, Kanchanaburi 71000 Tajlandia	3,6	A791”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2014 r.

W imieniu Rady
A. TSAFTARIS
Przewodniczący